

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XECdo/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	2106225563
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2106225563.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: Q. V., nar. XX. H. XXXX, bytom M., o vymoženie 846,44 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 10Er/754/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 07. augusta 2014, č. k. 3CoE/49/2014-70, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie o d m i e t a .
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava uznesením z 27. júla 2013, č. k. 10Er/754/2006-31 exekúciu, vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia, zastavil. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto je rozhodcovský rozsudok nulitný a ako exekučný titul neúčinný. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený.

Krajský súd v Trnave uznesením z 07. augusta 2014, č. k. 3CoE/49/2014-70 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol a náhradu trov odvolacieho konania povinnému nepriznal. Uviedol, že nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p.) a poukázal, že súd prvého stupňa bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc

rozhodcovského súdu na konanie a takto vydaný rozhodcovský rozsudok, t. j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Neboli teda splnené podmienky na vykonanie exekúcie. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním v časti, ktorou zamietol jeho návrh na prerušenie konania. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že: 1. súd rozhodol „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), 5. súd svojím postupom oprávnenému odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 6. konanie je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Povinný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaťelom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5Oboer/375/2013, 5Oboer/335/2013, 5Oboer/370/2013, 5Oboer/230/2013, 5Oboer/350/2013, 5Oboer/222/2013, 5Oboer/210/2013, 5Oboer/234/2013, 5Oboer/291/2013, 5Oboer/287/2013, 5Oboer/194/2013, 5Oboer/193/2013, 5Oboer/195/2013, 5Oboer/190/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.